

Üstümde Bin Yıllık Manzume

– ADEM EFİLOĞLU · 22 Kasım 2017

Nasıl anlatılır bilmiyorum
İçimizde kanarken sevda sözcükleri
Kırk düşün bir söyle makamındayım
İğneden geçiriyorum kelimeleri...

Uzaktan hoş geliyor
Yandan çarklı vapurların sesleri
Ha bre sancak tarafına koşuyorum
Nereden çıkacaksın karşıma diye...

Sana karanlıktan korkan hayaller anlatabilirim
Rüzgâr içimizi delip geçerken
Tuza karışmış yosun kokularında
Sanma şikayet ediyorum
Sevmeseydik maviyi bu kadar
Diyorum ki
Birkaç kelamı siyaha boyayabilirim
Sadece sen istersen...

Bu kadar sevmeseydik hayatı
Bu kadar küsmeseydi kelimeler
Yolunu kaybetmişlere rehber olmasaydı
İhtiyar bilge
İçimde inzivadaydım
Korkma hayallerim benimle beraber...

Sesini duymadan geçen geceleri
Eksik yazıyorum hesaba
Kahveyi tek şekerli içiyorum bu sıralar
Nedense beyaz gülleri kokluyorum
Çaktırmadan...

Akşamların ayaza vurduğunu söylemeliyim
Yarım bir düş gibi sarılıyor ay bile
Üstümde bin yıllık manzume

Yanıyor muyum
Anlatılmayan her hikâyede
Bilmiyorum...

Kendini sever
Ve kendine sırdır insan
İçimdeki sırdasın
Sırrını ele verme...

Âdem Efiloğlu